

Millionær, eller han kun er Grøftegraver med 400 Kr. om Aaret.

I 1888 indbragtes der til Rigsdagen en Sygekasseadresse med Krav om offentlig, gratis Sygepleje, og det tidligere Medlem af dette Ting, afdøde P. Knudsen, udgav som Støtte for denne et stort statistisk Værk om Sygepleje og Alderdomsforsørgelse. I denne Sygekasseadresse støttedes Socialdemokratiets principielle Standpunkt om offentlig og gratis Sygepleje, men det lykkedes desværre ikke at gennemføre dette Krav, hvorimod Adressen sikkert i nogen Maade bidrog til Tilvejebringelsen af den Sygekasselov, man nu er i Færd med at revidere. Loven af 1892 blev trods dens Mangler modtaget med Sympati ogsaa fra vort Partis Side, og jeg erkender, at den har gjort stor Nytte, at Sygekasserne er undergaaede en rig Udvikling i den Tid, denne Lov har bestaaet. Denne Udvikling skyldes imidlertid ikke alene Loven. Det er ikke saa, at man kan prale af, at denne Lov har haft den store Virkning, at den har 7—8 Gange fordoblet Medlemsantallet fra den Gang til nu. Hvad der i høj Grad har bidraget til, at den arbejdende Befolkning har sluttet sig til Sygekasserne, har sikkert været Arbejdernes egne Anstrengelser i saa Henseende. Arbejdernes Presse og Organisation har i de svundne 20 Aar udført et mægtigt Arbejde for at oplyse om, hvor nødvendigt, hvor gavnligt, hvor fornuftigt for Arbejderklassen det er at slutte sig til de bestaaende Sygekasser og dermed ogsaa modtage den Statsunderstøttelse, som ydes til disse, og Underklassen har i høj Grad fulgt disse Opfordringer til at forsikre sig mod Sygdommens Følger. Ogsaa den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Kierkegaard) nævnedes, at der er sket en stærk Udbredelse af Sygekasserne. I 1882 havde vi her i Landet 762 Sygekasser med 108,000 Medlemmer, og ifølge Sygekasseinspektørens sidste Beretning var der ved Udgangen af Aaret 1910—11 1,517 Sygekasser med 710,861 Medlemmer. Det oplyses i samme Beretning, at næsten alle Kommuner nu har deres Sygekasser, til hvilke der altsaa er Adgang for dem, der opfylder de stillede Betingelser. Samme Beretning meddeler, at 39 pCt. af Befolkningen over 15 Aar er i Sygekasse, $\frac{2}{5}$ af den danske Befolkning. Men sikkert burde langt flere være Medlemmer. Vi er i saa Henseende naaet langt, men ikke langt nok, og det er utvivlsomt i meget høj Grad de økonomiske Forhold, som holder mange Tusinder udenfor Sygekasserne.

Vi har her i Landet efter de sidste

statistiske Opgørelser om Indtægtsforholdene i 1908 omtrent 800,000 Mennesker over 18 Aar med under 800 Kr. i Aarsindtægt. Mange af disse 800,000 mangler absolut Betalingssevne selv paa et saa vigtigt Felt som Sygekasserne. Vi har andre ca. 200,000 Medborgere med indtil 1,500 Kr. i Aarsindtægt, altsaa mellem 800 og 1,500 Kr., og til disse to Grupper hører atter saadant noget som en halv Million gifte Kvinder, der altsaa staar paa et lignende økonomisk Standpunkt som disse ca. 1 Million Mænd, jeg har nævnt. Altsaa, $1\frac{1}{2}$ Million af Befolkningen staar saa lavt i Indtægt, at den burde være sikret mod Sygdommens Følger, men under Halvdelen af disse findes for Øjeblikket i de anerkendte Sygekasser, ja, ikke nær Halvdelen, thi det Tal, der forekommer i Sygekasseinspektørens Beretning, indbefatter ogsaa Medlemmer mellem 15 og 18 Aar, medens jeg kun er gaaet ud fra dem over 18 Aar. Der er gennem de københavnske Skoler indsamlet en Række Oplysninger om, hvem der tilhørte Sygekasserne, og af disse Oplysninger fremgaaer det, at 84 pCt. af de fastlønnede Bestillingsmænd er Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, 74 pCt. af de faglærte Haandværkere, men kun 69 pCt. af Arbejdsmændene. Jeg synes, det taler tydeligt om, at det er de fattigste, der maa holde sig udenfor, fordi deres Kaar er saa usikre, at det end ikke er muligt for dem at sikre sig i Sygekasser. Disse Tal taler deres tydelige Sprog og viser os, at vi ikke skal stoppe eller forhindre Sygekassernes Udvikling, men at vi tværtimod skal søge at fortsætte den, men jeg har ikke det Indtryk, at vi søger at fortsætte Udviklingen ved det Lovforslag, der nu foreligger. Ogsaa Afgangen fra Sygekasserne vidner om økonomiske Vanskeligheder. Sygekasseinspektøren oplyser, at Afgangen i det sidste Beretningsaar var 107,758, og han regner, at 60,000 af disse er overflyttede til andre Kasser, altsaa ikke tabte for Sygekasserne, men disse Tal viser os altsaa, at 47,000 er fuldstændig faldne ud, er tabte — i hvert Fald i det Aar — for Sygekasserne. Mon ikke det i høj Grad skulde være økonomiske Vanskeligheder, der bevirker, at Folk gaar ud af disse Kasser? Der kan selvfølgelig være mange andre Grunde — det erkender jeg —, der bevirker Afgang, men en væsentlig Grund er efter det Kendskab, jeg har til disse Forhold, de store økonomiske Vanskeligheder, Folk har. Jeg har i en Snes Aar været i Bestyrelsen for en af de store, københavnske Sygekasser og har nu og da været beskæftiget paa dens Kontor, og jeg erindrer